

Verum ad/contra istam omnem orationem brevis est defensio (brevis defensio satis est/sufficit).

Nam dum/donec/quoad aetas/adulescentia M. Caeli (rei) dare potuit isti suspicioni locum, fuit primum ipsius pudore/pudicitia/pietate, deinde etiam patris diligentia/virtute disciplinaque munita/firmata.

Qui ut huic togam virilem dedit/induit – nihil dicam hoc loco de me; hoc dicam, hunc a patre continuo ad me esse deductum – nemo hunc (M. Caelium) in illo aetatis flore vidit nisi aut cum patre aut mecum aut in M. Crassi (rhetoris eminentissimi) castissima domo cum artibus honestissimis erudiretur.

Nam quod Catilinae familiaritas obiecta Caelio est, longe ab ista suspitione abhorrere debet.

Hoc enim adulescente scitis consulatum mecum peti(vi)sse Catilinam.

Ad quem si accessit aut si a me discessit umquam – quamquam multi boni adulescentes illi homini nequam atque improbo (furi/latroni desidioso) studuerunt – tum existimetur hic (Caelius) Catilinae nimium familiaris fuisse.

At enim postea scimus et vidimus esse hunc in illius etiam amicis. Quis negat?

Sed ego illud tempus aetatis quod ipsum sua sponte infirmum, aliorum autem libidine infestum est, id hoc loco defendo.